

Kaybolan Küçük Bedenler

— GECEM · 04 Ekim 2017

Bir çocuğun toprağına yüz sürdü.
Yitirilmiş bir.
Anne.

Dili tutuk ağzında ağıttan kan çanağı.
Burnunda evlat kokusu.
Göğsü boş.
Elleri boş.
Kimi sarar?
Kimi koklar?
Alınmış civıltıları.
Çalınmış hayatı.
Acıya bürünmüş bedeni.

Kim başlatı bu infazı.
O daha top oynayacaktı.
Karnı acıkınca sarılacaktı.
Annesinin bacaklarına.
Onun hayali bir avuç şeker.
Kim çaldı ona verilen hayatı.
Savaş mı adı?
Yoksa para mı?
Kimin çıkarı var?

Ana rahmine düştüğünde.
Bir annenin umudu.
Bir babaya gururdu.
Aldılar umudu gururu.
Bir metrelik tabuta sığıdı hayaller.
Şimdi toprak da küsse bize hakkı var.
Koruyamadık tanrı emanetini.
El açıp dua etsek de.
Kabulü olmaz artık.

GECEM/İNSAN ÇIĞLIĞI